

De Tariefkwestie in het algemeen.

Welk honorarium komt den tandarts toe? Hoe moet hij dat berekenen? Welke weg staat open met H. H. Collega's tot overeenstemming te komen om uniform tarief, minimum tarief, gemiddeld tarief of uurtarief in te voeren.

Voor alle vier is wat te zeggen en toch deugen geen van vier en is wellicht het minimum tarief volgens mijn idee het best beschouwd uit menschelijk oogpunt.

Uniform tarief deugt niet omdat niemand zich daar aan houdt en het in sommige gevallen b.v. langdurige behandelingen voor regulatie, mondreiniging, wortelbehandeling veel moeilijkheden met zich brengt.

Gemiddeld tarief is een tarief naar de beurs der patiënten ingericht en worden daardoor de grootste moeilijkheden gevormd en het uurtarief is wanneer de tandartsen niet *stipt* en *stipt* eerlijk zijn, vergeef me de uitdrukking, een afzettersttarief.

Gaarne staaf ik deze uitdrukking met voorbeelden.

Hoe vaak gebeurt het niet dat Collega's patiënten laten weerkomen voor eene eenvoudige vulling b. v.

1ste Separatie,

2de desinfectie gevolgd door guttapercha vulling,

3de de vulling,

4de het polijsten.

Met deze nog eerlijke behandeling gaat ruim een uur heen wellicht twee uur.

tweede voorbeeld.

1ste cauterisatie; een dag daarna.

2de nog een cauterisatie,

- 3de een desinfectie,
- 4de extirpatie; als deze geschiedt,
- 5de afsluiting der kanalen met desinfectans,
- 6de wortelvulling,
- 7de de vulling.

Wellicht wordt 7 bij 6 in een zitting gedaan.

Zulk een patiënt kreeg ik van een Haagschen tandarts en deze betaalde (de patiënt altijd nog) de somma van / 22.50 voor de behandeling van een tweeden premolaar. Heeft deze tandarts volgens uurtarief te veel of te weinig gerekend, dan zeg ik *te weinig*, doch heeft hij den patiënt afgezet, dan zeg ik *heel veel*. Uit dit voorbeeld ziet U wellicht het onzinnige van een tijdtarief.

Wij tandartsen geuren zoo gaarne met onze philanthropische bedoelingen: waar en wanneer bewijzen we dit?

Willen wij iets voor de menschheid doen, voeren we dan het minimum tarief in; dat tarief heeft fouten, doch deze zijn te voorkomen door samenwerking; de andere tarieven geven slechts moeilijkheden, welke onoplosbaar zijn.

Een minimum tarief waarborgt den nieuwen tandarts een plaats in de maatschappij.

Een minimum tarief waarborgt den patiënt goede en goedkoopere behandeling.

Een minimum tarief is het beste middel, de onbevoegde uitoefening der tandheekunde te bestrijden.

Een minimum tarief waarborgt den goeden stand der tandartsen.

Een minimum tarief zorgt voor groote uitbreiding der tandheekunde en hare populariteit.

Ziehier de voordeelen. Een minimum tarief is geen vast tarief. Wilt u meer rekenen, doet dat dan. Is uw praktijk zoo lucratief, dat U minachtend deze regelen leest dan doet me dat plezier voor U; maar leest U dit met genoegen, vindt U hier een oplossing welnu, laat ons dan op het a. s. Congres of in de eventueële tot stand komende Maatschappij een

minimum tarief bespreken tot heil van onzen stand, patiënten en ons zelf.

Voorloopig laat ik het hierbij.

A REGENSBURG.

B. op Zoom 16, 8 '13.

Naschrift.

De geachte inzender van dit stuk veroorloove ons eene opmerking; zijne voorbeelden ter illustratie van een „afzetters-tarief” zijn niet gelukkig gekozen. In de door hem aangeduide gevallen heeft de tandarts veel zorg aan zijn arbeid besteed. Ergo wenscht hij deze prestaties naar behooren beloond te zien. Op welke wijze? De tandarts is volkomen in zijn recht zelf de appreciatie van zijn arbeid te bepalen, vooral wanneer in hem het bewustzijn leeft dat hij eenigerlei arbeid heeft geleverd van hoogere waarde dan van zijne collega's te verwachten was. „Alle hout is geen timmerhout” is toch zeker van toepassing op de tandheerkundige bewerkingen, die wij dagelijks te zien krijgen. De heer Regensburg is het niet onbekend, dat de behoeften van den Haagschen tandarts gelet op diens levensstandaard veel hooger zijn dan van een praktikus in een Brabantsch stadje. Volgens onze bescheiden meening is een tarief in welken zin ook opgevat een onding. Met een weinig overleg gehandeld en een voorafgaande prijsbepaling zullen vele botsingen met de patiënten worden voorkomen.

Bovendien verlieze men niet uit het oog, dat de tandarts nooit ofte nimmer voor een Staatspensioen in aanmerking zal komen; de zorg voor den ouden dag komt geheel ten zinnen laste.

DE REDACTIE.